

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/106/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113231752
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4113231752.2

Uznesenie

e a P." V zmysle bodu X.X. „ Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Lenky Halmešovej v právnej veci žalobcov: 1. N.. T. C., nar. XX.XX.XXXX, 2. H. C., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom Na V. XX/XX, B., obaja zastúpení JUDr. Ivetou Lenčéšovou, advokátkou so sídlom v Nitre, Farská 28, proti žalovanému: N.. G. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., časť T. č. XX, zastúpený Mgr. Zuzanou Józovou Boreckou, advokátkou so sídlom v Nitre, Sládkovičova č. 7, o zaplatenie 5.000 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č.k. 19C/28/2014-280 zo dňa 28.01.2019 o trovách konania, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.
Žalobcom priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v plnej výške.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania tak, že žalobcom v 1. a 2. rade priznal spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnej výške. V dôvodoch uviedol, že žalobcovia sa podanou žalobou domáhali, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť im spoločne a nerozdielne sumu 5.000 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 23.11.2015, č. k. 19C/28/2014-207 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k.7Co/183/2016-251 zo dňa 11.10.2018 vyhovel žalobe v celom rozsahu, preto z procesného hľadiska sú žalobcovia v konaní plne úspešní a podľa § 255 ods. 1 CSP im priznal plnú náhradu trov konania. S poukazom na ust. § 262 ods. 1,2 CSP o výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

2. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalovaný, ktorý žiadal napadnuté uznesenie zmeniť tak, že žalobcom súd nárok na náhradu trov neprizná z dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle ust. § 257 CSP. Namietal, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko v danom prípade existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré sú v okolnostiach skutkového stavu. Žalobcovia v konaní priznali, že zmluvu tvorili spoločne a žalobcovia v podstate len zneužili právo a skutočnosť, že zmluva bola zmätočná, aby svoje záväzky nemuseli dodržať, pričom jemu škodu nikto nenahradil. Skutočnosť, že právny úkon bol absolútne neplatný, zavinili obe strany sporu, avšak on konal v dobrej viere, že tento právny úkon je platný. Dlhnú sumu v zmysle rozhodnutia Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/183/2016-251 zo dňa 11.10.2018 žalobcom k dnešnému dňu v plnom rozsahu uhradil aj s úrokmi, čo predstavovalo sumu 6 488,77 Eur, avšak platenie trov konania by bolo pre neho a jeho rodinu likvidačné. Na vrátenie sumy si zobral pôžičku a nie je schopný uhrádzať žiadne ďalšie finančné prostriedky. Vyššie uvedené okolnosti skutkového stavu považuje za dôvody hodné osobitného zreteľa na základe ktorých navrhol, aby súd nepriznal žalobcom nárok na náhradu trov konania.

3. Žalobcovia v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhli napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť a priznať im nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Uvedené námietky považujú za nedôvodné, nakoľko súd prvej inštancie správne právne posúdil otázku náhrady trov konania, keď aplikoval princíp úspechu v zmysle § 265 CSP. Vo vzťahu k dôvodom hodným osobitného zreteľa

uviedli, že tieto nie sú za žiadnych okolností dané, keď z vykonaného dokazovania nesporne vyplynula skutočnosť, že zo strany žalobcov bol zaplatený preddavok na kúpnu cenu vo výške 5.000.-€, ktorý ani po tom, čo neprišlo k realizácii obchodu, žalovaný nebol ochotný vrátiť. Absurdné je tvrdenie žalovaného, že až rozhodnutím krajského súdu sa dozvedel, že žalobcovia boli v konaní úspešní v plnom rozsahu.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne. Preto napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Predmetom odvolacieho konania je rozhodnutie súdu prvej inštancie o trovách konania, potom čo konanie vo veci samej je už právoplatne skončené a v ktorom boli žalobcovia plne úspešní. Napadnutým uznesením súd rozhodoval už len o trovách konania.

6. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

7. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

8. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

9. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t.j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Oslobodenie od povinnosti nahradiť trovy konania úspešnej strane nie je možné. Ani v prípade, ak bolo neúspešnej strane priznané oslobodenie od súdnych poplatkov (ktoré sa vzťahuje len na jej prípadnú poplatkovú povinnosť), nezabavuje ju to povinnosti nahradiť trovy konania úspešnej strane. V rámci trov úspešnej strany môžu byť priznané aj súdne poplatky zaplatené úspešnou stranou, ktoré je jej povinná neúspešná strana nahradiť. Len v prípade, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať (§ 257 CSP). Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t.j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Strana, ktorá mala plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala.

10. Aplikácia ustanovenia § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď síce sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa § 255 a § 256 CSP, súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná, čo musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnené. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu. Rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP sa nesmie javiť ako neprimeraná tvrdosť voči subjektom konania a nesmie odporovať dobrým mravom. Judikatúra tiež konštatovala, že toto ustanovenie nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Ustanovenie preto nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadnuť kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. januára 2010, sp.zn. 2 M Cdo 17/2009). Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa pri rozhodovaní o náhrade trov konania treba prihliadať na pomery všetkých strán sporu a zobrať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy zaplatiť, ale treba zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávneného účastníka. Významné z hľadiska aplikácie ustanovenia § 257 CSP sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde a postoj účastníkov v priebehu konania (rozsudok NS SR sp. zn. 3M 5/2006).

11. Odvolací súd rozhodujúc o odvolaní žalovaného dospel k záveru, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania postupoval v súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami a správne rozhodol o nároku na náhradu trov konania podľa zásad o náhrade trov konania (§ 255 ods. 1 CSP) a v konaní vo veci samej úspešným žalobcom priznal náhradu trov konania podľa plného úspechu vo veci. Námietku žalovaného, že okolnosti danej veci treba považovať za dôvody hodné osobitného zreteľa pre ktoré nepatrí žalobcom nárok na náhradu trov, odvolací súd považuje za nedôvodnú. Pre

aplikáciu ust. § 257 CSP neboli splnené zákonné podmienky. Z uvedených dôvodov, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

12. Odvolací súd v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol tak, že žalobcom, ktorí boli v tomto odvolacom konaní úspešní, nárok na náhradu trov odvolacieho konania priznal v plnej výške voči neúspešnému žalovanému.

13. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).